

LENT

PURIFY YOUR HEARTS.

JAMES 4:8

ST. JAMES OF NISIBIS ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH

ՄԲ. ՅԱԿՈԲ ՄԾԲԼԱՅԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻ

Reverend Father Hovhan Khoja-Eynatyan, Pastor

Deacon Larry Farsakian, Sacristan

816 Clark Street, Evanston, IL 60201

Tel: 847-864-6263, e-mail: office@stjamesevanston.org

www.stjamesevanston.org

MARCH 29, 2020

SUNDAY OF THE ADVENT

ՄԱՐՏ 29, 2020

ԳՎԼՍԵԱՆ ԿԻՐԱԿԻ

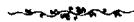
SUNDAY, MARCH 29, 2020

NO. 13 /2020

Night Service	9:00 AM
Sunrise Service	10: 00 AM
Holy Badarak	10:30 AM
Bible Readings	Isaiah 66:1-24; Colossians 2:8-3:7; Matthew 22:34-23:39

ԿԻՐԱԿԻ, ՄԱՐՏ 29, 2020

Գիրեչային ժամ	9:00		
Արևազայի ժամ	10:00		
Սուրբ Պատարագ	10:30		
Ընթերցումներ	Եսայի 66:1-24;	Կողոսացիներ 2:8-3:7;	
	Մատթեոս 22:34-23:39		

PLEASE PRAY FOR OUR SICK

Alexander Adajian	Hoyle Green	Nanci Perkhaus
Saro Anbarchian	Michael Green	Sofia Petrosyan
Andre, Servant of God	Nargez Hamayak	Antony Puckett
Naringul Caliscan	Fred Harburg	Virgie Jandegian
Carolyn Conger	Robert Lapointe	Saskowski
Veronica Dadourian	Cassandra Mitchell	Surpik Simon
Sam Davidson	Varvara Movsesyan	Vigen Ter-Avakian
Seda Dilanjian	Joy Nazarian	Milan Thakkar
Rick Gergerian	Shirley Omartian	Terre Tuzzolino
Vartges Goorji	Dn. Hagop Papazian	Kary Valenziano
		Carla Ziegler

If you know of anyone that needs our special prayers, please call the church office (847) 864-6263 or Der Hovhan (847) 644-7389 so that their names can be included on this list or if a name should be removed.

THE SUNDAY OF THE ADVENT

The Sunday of the Advent, the Last Sunday of Lent, reminds us of the end of the present order of the world, the Second Coming of Christ, the resurrection of the dead, the Last Judgment and the creation of a new heaven and earth. According to St. Mark, the Gospel for Matins articulates Jesus' prophecy about future end times. Jesus gave His followers a prophetic picture of end times, including certain events leading up to it. He also talked about future events connected with His return to earth to judge all people. Jesus predicted both near and distant events without putting them in chronological order. Jesus warns His followers about the future to provide them a guide for how to live a life glorifying God in the present age in order to prepare for the future fulfillment of His Kingdom. Many predictions Jesus made in this passage have not yet been fulfilled, but they were made to help the faithful remain spiritually alert and prepared at all times as the Church eagerly awaits His Second Coming.

The Midday Gospel reading from Matthew further demonstrates Jesus' disdain for religious leaders' adherence to the hypocritical attitudes of His day, whom He exposed through a pronouncement of judgment.

COMMEMORATION OF THE RAISING OF LAZARUS

On the 41st day of Great Lent, the Armenian Apostolic Church commemorates Lazarus being raised from the dead. This miracle comes to us in the Gospel of John (11:11-46). Lazarus was from a family with whom Jesus had a close connection and whom he loved very much. Lazarus was the brother of Mary and Martha, who often received Jesus as a guest in their home. Lazarus died after succumbing to an illness, and upon hearing that His friend had died, Christ went to visit the family and said to Martha, "I am the Resurrection and the Life. Whoever believes in me will live, even though he dies..." Christ asked Martha if she believed Him, to which she replied, "Yes, Lord. I do

believe that you are the Messiah, who was to come into the world." Christ, standing before the grave, then commanded Lazarus to come forth, and he rose and appeared before them fully restored to life. By performing this miracle, Christ proved that He was in fact "the Life and the Resurrection."

The miracle of the raising of Lazarus also contains the passage, "Jesus wept." The Jews, seeing Jesus expressing grief, said, "See how much he loved him!" The raising of Lazarus is an example of the coming resurrection of all those who have fallen asleep in Christ, and Christ's weeping is a demonstration of His great love for mankind.

SCRIPTURE READINGS

Եսայու մարգարեությունը 66:1-24

1 Այսպես է ասում Տէրը. «Երկինքն իմ աթոռն է, եւ երկիրը՝ իմ ոտքերի պատուանդանը: Ի՞նչ տուն պիտի շինէք ինձ համար,– ասում է Տէրը,– եւ կամ իմ հանգստեան տեղն ինչպիսի՞ն պիտի լինի: 2 Չէ՞ որ այդ ամէնն իմ ձեռքը պատրաստեց, եւ ամէն ինչ իմն է,– ասում է Տէրը.– ու ես ո՞ւմ եմ նայելու, եթէ ոչ՝ հեզերին ու խոնարհներին եւ նրանց, ովքեր դողում են իմ խօսքից: 3 Բայց անօրէնը, որ ինձ եզ է զոհաբերում, նոյնն է, թէ մարդու գանգ է ջախջախում, իսկ նա, որ ոչխար է զոհաբերում, նոյնն է, թէ շուն է մորթում, իսկ նա, որ ընտիր պիւր է ընծայաբերում, նոյնն է, թէ խոզի արիւն է թափում, իսկ նա, որ յիշատակների խնկարկման համար կնդրուկ է մատուցում, նոյնն է, թէ հայիոյում է: Նրանք ընտրեցին իրենց ճանապարհները եւ իրենց այն գարշելի բաները, որոնք պիտրժելի էին իրենց հոգիներին: 4 Ու ես պիտի բռնեմ նրանց խաբէութիւնները եւ հատուցեմ նրանց ըստ իրենց մեղքերի, որովհետեւ կանչեցի, բայց ինձ չստեցին, խօսեցի, բայց ականջ չդրեցին, չարիք գործեցին իմ առաջ եւ ընտրեցին այն, ինչ ես չէի կամենում»: 5 Տիրոջ պատգամները լսեցէք դուք, որ դողում էք նրա խօսքերից: Ո՛վ մեր եղբայրներ, խօսեցէ՛ք ձեր ասելիների եւ ձեզ զգուանք պատճառողների հետ, որպէսզի փառաւորուի Տիրոջ անունն ու այն յայտնուի ձեր ուրախութեան ժամին, եւ նրանք ամաչեն: 6 Աղաղակի ձայն է հնչում քաղաքից, ձայն՝ տաճարից. Տիրոջ ձայնն է դա, որ պատժով է հատուցելու թշնամիներին: 7 Քանի դեռ յիւն չէր ծնել, քանի դեռ երկունքի ցաւերը չէին հասել, նա ազատուեց, եւ ծնուեց մի արու գաւակ: 8 Ո՛վ է լսել, ո՛վ է տեսել այսպիսի բան, որ երկիրը մէկ օրում ծննդաբերի, եւ միանգամից մի ամբողջ ազգ ծնուի. քանզի Սիոնը երկունքի ցաւով բռնուեց եւ ծնեց իր մանուկներին: 9 «Ե՛ս տուեցի քեզ այդ յոյսը, բայց դու ինձ չիշեցիր,– ասում է Տէրը.– մի՞թէ ես չստեղծեցի ամուլին եւ ծննդկանին»,– ասում է քո Աստուածը: 10 Ուրախացի՛ր, Երուսաղէ՛մ, եւ դուք էլ հաւաքուեցէ՛ք, որպէսզի ցնծաք նրա մէջ. ամէնքդ էլ, որ սիրում էք նրան եւ սուգ էք մտել նրա համար, խնդացէ՛ք եւ ուրախացէ՛ք միասին: 11 Պիտի սնուէք ու յագենաք նրա միսիթարող ստինքներից եւ կուշտ ու պինդ վայելք պիտի առնէք նրա գալիք փառքից: 12 Այսպես է ասում Տէրը. «Ահա ես դէպի նրանց պիտի դարձնեմ խաղաղութիւնը ինչպէս գետ եւ հեթանոսների փառքը՝ ինչպէս յորդահոս հեղեղ. իրենց ուսերին առած՝ նրանք պիտի բերեն դրանց մանուկներին եւ, իրենց ծնկներին դրած, պիտի զգուեն նրանց: 13 Ինչպէս որ մայրն է զգում իր մանկանը, այնպէս էլ ես պիտի զգուեմ ձեզ, եւ դուք պիտի

միսիթարուէք Երուսաղէմում: 14 Պիտի տեսնէք, ու պիտի խնդան ձեր արտերը, ձեր ոսկորները դալար խոտի պէս պիտի ծաղկեն»: Տիրոջ ձեռքը պիտի յայտնուի իր բարեպաշտներին եւ սպառնայ անհաւատներին: 15 Ահա գալու է Տէրը ինչպէս կրակ, եւ նրա կառքը՝ ինչպէս մրրիկ, որպէսզի բարկութեամբ տայ իր հատուցումը եւ կրակի բոցով իր արհամարհանքը, 16 քանզի համայն երկիրը պիտի դատուի Տիրոջ կրակով, եւ ամէն մի մարմին՝ նրա սրով. շատերը պիտի վիրաւորուեն Տիրոջ ձեռքից: 17 «Նրանք, որ իրենց սրբում եւ մաքրում են իրենց պարտէզների ու արահների մէջ, որ ուտում են խոզի միս, պիղծ բաներ եւ մուկ, միասին պիտի բնաջնջուեն,– ասում է Տէրը:– 18 Եւ նրանց գործերն ու խորհուրդները գիտեն. պիտի գամ, որպէսզի հաւաքեն բոլոր ազգերին ու բոլոր լեզուները. թող գան ու տեսնեն իմ փառքը: 19 Նրանց վրայ նշան պիտի թողնեն: Նրանց միջից փրկուածներին պիտի ուղարկեն ազգերի մէջ՝ դէպի Թարսիս ու Փուդ, դէպի Լուդ, Մոսոք եւ Թորէլ, դէպի Հելլադա եւ հեռաւոր կողմերը, որոնք չեն լսել իմ անունը եւ ոչ էլ իմ փառքն են տեսել. նրանք պիտի պատմեն իմ փառքն ու իմ անունը ազգերի մէջ: 20 Եւ ինչպէս որ Տիրոջ տանն Իսրայէլի որդիները սաղմոսներով մատուցեցին ինձ իրենց նուէրները, նրանք բոլոր ազգերից Երուսաղէմ սուրբ քաղաքը Տիրոջն ընծայ պիտի բերեն իրենց եղբայրներին՝ կառքերի վրայ հեծած, շքեղազարդ ձիերով ու հովանոցներով հանդերձ,– ասում է Տէրը:– 21 Եւ նրանցից են վերցնելու ինձ համար քահանաներ ու դէւտացիներ,– ասում է Տէրը:– 22 Ինչպէս որ նոր երկինքն ու նոր երկիրը, որ ես եմ ստեղծում, մնալու են իմ առաջ,– ասում է Տէրը,– այդպէս մնալու է եւ ձեր սերունդը: 23 Եւ այնպէս պիտի լինի, որ ամսից ամիս ու շաբաթից շաբաթ իւրաքանչիւր անձ պիտի գայ Երուսաղէմում իմ առաջ երկրպագելու,– ասում է Տէր Աստուած:– 24 Պիտի ելնեն ու տեսնեն իմ հանդէպ յանցանք կատարած մարդկանց ոսկորները, քանզի նրանց որդը չի մեռնելու, նրանց կրակը չի հանգելու, նրանք յայտնի պիտի լինեն բոլոր մարմնաւորներին»:

Պողոս առաքյալի թուղթը կողոսացիներին 2:8-3:17

8 Չգուշացէ՛ք որ ո՛չ մէկը որսայ ձեզ փիլիսոփայութեամբ եւ ունայն խաբէութեամբ, մարդոց աւանդութեան ու աշխարհի սկզբունքներուն համաձայն, եւ ո՛չ թէ Քրիստոսի վարդապետութեան համաձայն. 9 որովհետեւ Աստուածութեան ամբողջ լիութիւնը կը բնակի անոր մէջ մարմնապէս, 10 ու դուք ալ ամբողջացած էք անով՝ որ գլուխն է ամէն պետութեան եւ իշխանութեան: 11 Անով ալ թլփատուեցաք՝ անձեռակերտ թլփատութեամբ, մերկանալով մեղքերու մարմինէն՝ Քրիստոսի թլփատութեամբ: 12 Անոր հետ թաղուեցաք մկրտութեամբ, նաեւ անով եւ անոր հետ յարութիւն

առիք՝ հաւատարմով Աստուծոյ ներգործութեան, որ մեռելներէն յարուցանեց զայն, 13եւ ձեզի՛ ալ՝ որ ժամանակին մեռած էիք յանցանքներու մէջ ու ձեր մարմինին անթափատութեան մէջ՝ կեանք տուաւ անոր հետ: Մեր բոլոր յանցանքները ներեց մեզի, 14եւ մեզի դէմ հրամաններով եղած պարտամուրհակը՝ որ հակառակ էր մեզի՝ ջնջեց, ու մէջտեղէն վերցուց զայն՝ զամէյով խաչափայտին վրայ. 15եւ մերկացուց պետութիւններն ու իշխանութիւնները, եւ հանրութեան նշաւակ դարձուց՝ անով յաղթելով անոնց: 16Ուրեմն ա՛յ ո՛չ մէկը թող դատէ ձեզ կերակուրի կամ խմելիքի համար, կամ տօներու, ամսագրութիւններու կամ Շաբաթներու կապակցութեամբ, 17որոնք զալիք բաներուն շուքն են. բայց մարմինը Քրիստոսի է: 18Ո՛չ մէկը ձեզ թող զրկէ ձեր մրցանակէն՝ յօժարակամ խոնարհութեամբ ու հրեշտակներու կրօնով, միջամուխ ըլլալով չտեսած բաներուն, զուր տեղը հպարտանալով իր մարմնաւոր միտքով, 19եւ չբռնելով զուխը՝ որմէ ամբողջ մարմինը, յօդերով ու յօդակապերով հայթայթուած եւ իրարու կցուած, կ'անի Աստուծոյ աճումով: 20Ուրեմն, եթէ դուք մեռաք Քրիստոսի հետ՝ այս աշխարհի սկզբունքներուն հանդէպ, ա՛յ ինչո՛ւ՝ աշխարհի մէջ ապրողներու նման՝ ենթակայ կ'ըլլաք հրամաններու, ինչպէ՛ս՝ 21«մի՛ մերձենար, մի՛ համտեսեր, մի՛ դաչիր», 22(ասոնք՝ բոլորը գործածութեամբ սահմանուած են ապականութեան,) մարդոց պատուէրներուն ու վարդապետութիւններուն համաձայն: 23Ասոնք արդարեւ իմաստութեան կերպարանք մը ունին՝ ինքնակամ կրօնով, խոնարհութեամբ եւ մարմինին չխնայելով. բայց արժանի են ո՛չ մէկ պատիւի, հապա կը ծառայեն մարմինը գոհացնելու:

1Ուրեմն, եթէ յարութիւն առիք Քրիստոսի հետ, փնտռեցէ՛ք այն բաները՝ որ վերն են, ուր Քրիստոս կը բազմի՝ Աստուծոյ աջ կողմը: 2Մտածեցէ՛ք վերի բաներուն մասին, ո՛չ թէ երկրի վրայ եղող բաներուն մասին. 3որովհետեւ դուք մեռաք, ու ձեր կեանքը պահուած է Քրիստոսի հետ՝ Աստուծոյ մէջ: 4Երբ Քրիստոս՝ մեր կեանքը՝ երեւնայ, այն ատեն դո՛ւք ալ փառքով պիտի երեւնաք՝ անոր հետ:

5Ուրեմն մեռցուցէ՛ք ձեր երկրաւոր անդամները.- պոռնկութիւնը, անմաքրութիւնը, անսանձ կիրքը, չար ցանկութիւնը եւ ազահութիւնը, որ կռապաշտութիւն է: 6Ասո՛նց համար Աստուծոյ բարկութիւնը կու գայ անհնազանդութեան որդիներուն վրայ, 7որոնց մէջ դո՛ւք ալ ժամանակին կ'ընթանայիք, երբ կ'ապրէիք անոնց մէջ: 8Բայց հիմա դո՛ւք ալ թօթափեցէ՛ք սա՛ ամէնը.- բարկութիւնը, զայրոյթը, չարամտութիւնը, հայհոյութիւնը, լիրբ խօսքերը՝ ձեր բերանէն: 9Մի՛ ստէք իրարու. հանեցէ՛ք ձեր վրայէն հին մարդը՝ իր գործերով, 10ու հազէ՛ք այն նորը, որ նորոգուած է գիտակցութեամբ՝ իր Արարիչին պատկերին համաձայն, 11եւ որուն մէջ ո՛չ Յոյն կայ, ո՛չ ալ Հրեայ, թափատութիւն կամ անթափատութիւն, օտար, Սկիւթացի, ստրուկ կամ

ազատ. հապա Քրիստոս է ամեն ինչ, եւ բոլորին մէջ: 12Ուրեմն, որպէս Աստուծոյ ընտրեալներ՝ սուրբ ու սիրելի, հազէ՞ք գութը, կարեկցութիւնը, քաղցրութիւնը, խոնարհութիւնը, հեզութիւնը, համբերատարութիւնը, 13հանդուրժելով իրարու եւ ներելով իրարու՝ եթէ մէկը տրտունջ մը ունենայ միւսին դէմ. ինչպէս Քրիստոս ներեց ձեզի, նոյնպէս ալ դո՛ւք ներեցէք: 14Եւ այս բոլոր բաներուն վրայ՝ հազէ՞ք սէրը, որ կատարելութեան կապն է: 15Ձեր սիրտերուն մէջ թող հովանաւորէ Աստուծոյ խաղաղութիւնը, որուն ալ կանչուեցաք՝ մէկ մարմինով, ու շնորհակա՛լ եղէք: 16Քրիստոսի խօսքը ճոխութեամբ թող բնակի ձեր մէջ, որպէսզի ամբողջ իմաստութեամբ սորվեցնէք իրարու եւ խրատէք զիրար՝ սաղմոսներով, օրհներգերով ու հոգեւոր երգերով, շնորհակալութեամբ երգելով Աստուծոյ՝ ձեր սիրտերուն մէջ: 17Եւ ամեն ինչ որ կ'ընէք, թէ՛ խօսքով եւ թէ՛ գործով, ըրէ՞ք Տէր Յիսուսի անունով, շնորհակալ ըլլալով Աստուծոյն ու Հօրմէն՝ անոր միջոցով:

Ավետարան ըստ Մատթեոսի 22:34-23:39

34Բայց Փարիսեցիները՝ երբ լսեցին թէ ան պապանձեցուց Սաղուկեցիները, տեղ մը հաւաքուեցան, 35եւ անոնցմէ օրինական մը հարցուց՝ զայն փորձելով. 36«Վարդապէ՛տ, ո՞ր պատուիրանը մեծ է Օրէնքին մէջ»: 37Յիսուս ըսաւ անոր. «“Միրէ՛ Տէրը՝ քու Աստուածո՛ւ ամբողջ սիրտ-ովդ, ամբողջ անձովդ եւ ամբողջ միտքովդ”»: 38Այս է առաջին ու մեծ պատուիրանը: 39Եւ երկրորդը՝ ասոր նման. “Միրէ՛ ընկերդ քու անձիդ՝ պէս”»: 40Այս երկու պատուիրաններէն կախուած են ամբողջ Օրէնքն ու Մարգարէները»: 41Երբ Փարիսեցիները հաւաքուեցան, Յիսուս հարցուց անոնց. 42«Քրիստոսի մասին ի՞նչ է ձեր կարծիքը. որո՞ւ որդին է»: 43Ըսին իրեն. «Դաւիթի՛»: Յիսուս ըսաւ անոնց. «Հապա ի՞նչպէս Դաւիթ Հոգիով զայն Տէր կը կոչէ ու կ'ըսէ. 44“Տէրը ըսաւ իմ Տէրոջս. «Բազմէ՛ իմ աջ կողմս, մինչեւ որ քու թշնամիներդ պատ-ուանդան դնեն ոտքերուդ»”: 45Ուրեմն եթէ Դաւիթ զայն Տէր կը կոչէ, ի՞նչպէս ան իր որդին կ'ըլլայ»: 46Ո՛չ մէկը կրնար խօսքով մը պատասխանել անոր: Այդ օրէն ետք՝ ո՛չ մէկը կը յանդգնէր բան մը հարցնել անոր: 23Այն ատեն Յիսուս խօսեցաւ բազմութեան եւ իր աշակերտներուն՝ ըսելով. 2«Դաւիթներն ու Փարիսեցիները բազմած են Մովսէսի աթոռին վրայ: 3Ուրեմն ինչ որ ըսեն ձեզի՝ որ պահէք, պահեցէ՞ք եւ ըրէ՞ք. բայց մի՛ ընէք անոնց գործերուն պէս, որովհետեւ կ'ըսեն՝ սակայն չեն ըներ: 4Արդարեւ ծանր ու դժուարակիր բեռներ կը կապեն եւ կը դնեն մարդոց ուսերուն վրայ, ու իրենց մատո՛վ իսկ չեն ուզեր շարժել զանոնք: 5Իրենց բոլոր գործերը կ'ընեն մարդոցմէ տեսնուելու համար. կը լայնցնեն իրենց գրապանակները եւ կ'երկնցնեն իրենց հանդերձներուն քղանցքները. 6կը սիրեն առաջին բազմոցները՝ ընթրիքներու մէջ,

առաջին արթոնները՝ ժողովարաններու մէջ, բարեւները՝ հրապարակներու վրայ, 7ու “ռաբբի՛, ռաբբի՛” կոչուիլ մարդոցմէ: 8Բայց դուք մի՛ կոչուիք “ռաբբի”, որովհետեւ մէ՛կ է ձեր Ուսուցիչը՝ Զրիստոս, 9եւ դուք բոլորդ եղբայր էք: Ու երկրի վրայ ո՛չ մէկը կոչեցէք ձեր “հայրը”, որովհետեւ մէ՛կ է ձեր Հայրը՝ որ երկինքն է: 10Եւ դուք մի՛ կոչուիք “ուսուցիչ”, որովհետեւ մէ՛կ է ձեր Ուսուցիչը՝ Զրիստոս: 11Ու ձեր մէջէն մեծագոյնը՝ ձեր սպասարկո՛ւն թող ըլլայ: 12Ո՛վ որ բարձրացնէ ինքզինք՝ պիտի խոնարհի, իսկ ո՛վ որ խոնարհեցնէ ինքզինք՝ պիտի բարձրանայ»: 13«Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը գոցէք երկինքի թագաւորութիւնը մարդոց առջեւ. դո՛ւք չէք մտներ, ու մտնողներուն ալ թոյլ չէք տար՝ որ մտնեն: 14Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը լափէք այրիներուն տուները, ու իբր պատրուակ՝ աղօթքը կ'երկարէք. ուստի աւելի՛ խստութեամբ պիտի դատուիք”: 15Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը շրջիք ծով ու ցամաք՝ մէկը նորահաւատ ընելու, եւ երբ ըլլայ՝ գայն ձեզմէ երկու անգամ աւելի գեհեմի որդի կ'ընէք: 16Վայ՛ ձեզի, կո՛յր առաջնորդներ, որ կ'ըսէք. “Ո՛վ որ երդում կ'ընէ տաճարին վրայ՝ բան մը չէ, բայց ո՛վ որ երդում կ'ընէ տաճարի ոսկիին՝ վրայ՝ պարտաւոր կ'ըլլայ”: 17Յիմարնէ՛ր ու կոյրէ՛ր, ո՞րը մեծ է, ոսկի՞ն՝ թէ տաճարը, որ կը սրբացնէ ոսկին: 18Նաեւ կ'ըսէք. “Ո՛վ որ երդում կ'ընէ գոհասեղանին վրայ՝ բան մը չէ, բայց ո՛վ որ երդում կ'ընէ գոհասեղանին վրայի ընծայի՛ն վրայ՝ պարտաւոր կ'ըլլայ”: 19Յիմարնէ՛ր ու կոյրէ՛ր, ո՞րը մեծ է, ընծա՞ն՝ թէ գոհասեղանը, որ կը սրբացնէ ընծան: 20Ուրեմն, ո՛վ որ երդում կ'ընէ գոհասեղանին վրայ, երդում կ'ընէ անոր վրայ ու անոր վրայ եղած բոլոր բաներուն վրայ: 21Եւ ո՛վ որ երդում կ'ընէ տաճարին վրայ, երդում կ'ընէ անոր վրայ ու անոր մէջ բնակողին վրայ: 22Եւ ո՛վ որ երդում կ'ընէ երկինքի վրայ, երդում կ'ընէ Աստուծոյ գահին վրայ ու անոր վրայ բազմողին վրայ: 23Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը վճարէք անանուխին, սամիթին ու չամանին տասանորդը, բայց կը թողուք Օրէնքին աւելի ծանր բաները՝ իրաւունքը, կարեկցութիւնն ու հաւատքը. ասո՛նք պէտք է ընէիք, եւ զանոնք չձգէիք: 24Կո՛յր առաջնորդներ, որ կը քամէք մժողուկը ու կը կլլէք ուղտը: 25Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը մաքրէք գաւաթին ու պնակին դուրսի՛ կողմը, բայց ներսէն լեցուն են յափշտակութեամբ եւ անիրաւութեամբ: 26Կո՛յր Փարիսեցի, նախ մաքրէ՛ գաւաթին ու պնակին ներսի՛ կողմը, որպէսզի անոնց դուրսի կողմն ալ մաքուր ըլլայ: 27Վայ՛ ձեզի, կեղծաւո՛ր դպիրներ եւ Փարիսեցիներ, որ կը նմանիք ծեփուած գերեզմաններու, որոնք արդ-արեւ դուրսէն գեղեցիկ կ'երեւնան, բայց ներսէն լեցուն են մեռելներու ոսկորներով ու ամէն տեսակ անմաքրութեամբ: 28Նոյնպէս դուք դուրսէն արդար կ'երեւնաք մարդոց, իսկ ներսէն լի էք կեղծաւորութեամբ եւ

անօրէնութեամբ»: 29«Վայ ձեզի, կեղծաւոր դպիրներ ու Փարիսեցիներ, որ կը կառուցանէք մարգարէներուն տապանները եւ կը զարդարէք արդարներուն գերեզմանները, 30ու կ'ըսէք. “Եթէ մեր հայրերուն օրերը ըլլայինք, անոնց հետ կամակից չէինք ըլլար մարգարէներուն արիւնին թափուելուն”»: 31Հետեւաբար դո՛ւք կը վկայէք ձեր մասին, թէ որդիներն էք անոնց՝ որ կը սպաննէին մարգարէները: 32Ուստի դո՛ւք ալ ձեր հայրերուն չափը լեցուցէք: 33Օձեր, իծերո՛ւ ծնունդներ, ի՛նչպէս պիտի խուսափիք գեհե՛նի դատապարտութենէն: 34Ուստի ահա՛ ես կը դրկեմ ձեզի մարգարէներ եւ իմաստուններ ու դպիրներ: Անոնցմէ ոմանք պիտի սպաննէք եւ խաչէք, ոմանք ալ պիտի խարազանէք ձեր ժողովարաններուն մէջ ու հալածէք քաղաքէ քաղաք: 35Որպէսզի ձեր վրայ գայ երկրի վրայ թափուած ամբողջ արդար արիւնը, արդար Աբելի արիւնէն մինչեւ Բարաքիայի որդիին՝ Չաքարիայի արիւնը, որ սպաննեցիք տաճարին եւ զոհասեղանին միջեւ: 36Ճշմարտապէս կը յայտարարեմ ձեզի. “Այս բոլոր բաները պիտի գան այս սերունդին վրայ”»: 37«Ո՛վ Երուսաղէմ, Երուսաղէմ, որ կը սպաննէիր մարգարէները ու կը քարկոծէիր քեզի դրկուածները. քանի՛ անգամ ուզեցի հաւաքել զաւակներդ, ինչպէս հաւը թելերուն տակ կը հաւաքէ իր ձագերը, բայց դուք չուզեցիք: 38Ահա՛ ձեր տունը ամայի պիտի մնայ ձեզի: 39Արդարեւ կ'ըսեմ ձեզի թէ ա՛յ ասկէ ետք պիտի չտեսնէք զիս՝ մինչեւ որ ըսէք. “Օրհնեա՛լ է ա՛ն՝ որ կու գայ Տէրոջ անունով”»

Isaiah 66:1-24

Thus says the Lord: “Heaven is my throne and the earth is my footstool; what is the house which you would built for me, and what is the rest of my place? All these things my hands has made, and so all these things are mine, says the Lord. But this is the man to whom I will look, he that is humble and contrite in spirit, and trembles at my word.

“He who slaughters an ox is like him who kills a man; he who sacrifices a lamb, like him who breaks a dog's neck; he who presents a cereal offering, like him who offers swine's blood; he who makes a memorial offering of frankincense, like him who blesses an idol. These have chosen their own ways, and their soul delights in their abominations; I also will choose affliction for them, and bring their fears upon them; because, when I called, no one answered, when I spoke they did not listen; but they did what was evil in my eyes; and chose that in which I did not delight.”

Hear the word of the Lord, you who tremble at his word: “Your brethren who hate you and cast you out for my name's sake have said, `Let

the Lord be glorified, that we may see your joy'; but it is they who shall be put to shame.

“Hark, an uproar from the city! A voice from the temple! The voice of the Lord, rendering recompense to his enemies!

“Before she was in labor she gave birth; before her pain came upon her she was delivered of a son. Who has heard such a thing? Who has seen such things? Shall a land be born in one day? Shall a nation be brought forth in one moment? For as soon as Zion was in labor she brought forth her sons. Shall I bring to the birth and not cause to bring forth? says the Lord; Shall I, who cause to bring forth, shut the womb? says the God.

Rejoice with Jerusalem, and be glad for her, all you who love her; rejoice with her in joy, all you who mourn over her; that you may suck and be satisfied with her consoling breasts; that you may drink deeply with delight from the abundance of her glory.”

For thus says the Lord: Behold, I will extend prosperity to her like a river, and the wealth of the nations like an overflowing stream; and you shall suck, you shall be carried upon her hip, and dandled upon her knees. As one whom his mother comforts, so I will comfort you; you shall be comforted in Jerusalem. You shall see, and your heart shall rejoice; your bones shall flourish like the grass; and it shall be known that the hand of the Lord is with his servants, and his indignation is against his enemies.

“For behold, the Lord will come in fire, and his chariots like the stormwind, to render his anger in fury, and his rebuke with flames of fire. For by fire will the Lord execute judgment, and by his sword, upon all flesh; and those slain by the Lord shall be many.

“Those who sanctify and purify themselves to go into the gardens, following one in the midst, eating swine's flesh and the abomination and mice, shall come to an end together, says the Lord.

“For I know their works and their thoughts, and I am coming to gather all nations and tongues; and they shall come and shall see my glory, and I will set a sign among them. And from them I will send survivors to the nations, to Tarshish, Put, and Lud, who draw the bow, to Tubal and Javan, to the coastlands afar off, that have not heard my fame or seen my glory; and they shall declare my glory among the nations. And they shall bring all your brethren from all the nations as an offering to the Lord, upon horses, and in chariots, and in litters, and upon mules, and upon dromedaries, to my holy mountain Jerusalem, says the Lord, just as the Israelites bring their cereal offering in a clean vessel to the house of the Lord. And some of them also I will take for priests and for Levites, says the Lord.

“For as the new heavens and the new earth which I will make shall remain before me, says the Lord; so shall your descendants and your name remain. From new moon to new moon, and from sabbath to sabbath, all flesh shall come to worship before me, says the Lord.

And they shall go forth and look on the dead bodies of the men that have rebelled against me; for their worm shall not die, their fire shall not be quenched, and they shall be an abhorrence to all flesh.”

Colossians 2:8-3:7

See to it that no one makes a prey of you by philosophy and empty deceit, according to human tradition, according to the elemental spirits of the universe, and not according to Christ. For in him the whole fullness of deity dwells bodily, and you have come to fullness of life in him, who is the head of all rule and authority. In him also you were circumcised with a circumcision made without hands, by putting off the body of flesh in the circumcision of Christ; and you were buried with him in baptism, in which you were also raised with him through faith in the working of God, who raised him from the dead. And you, who were dead in trespasses and the uncircumcision of your flesh, God made alive together with him, having forgiven us all our trespasses, having canceled the bond which stood against us with its legal demands; this he set aside, nailing it to the cross. He disarmed the principalities and powers and made a public example of them, triumphing over them in him.

Therefore let no one pass judgment on you in questions of food and drink or with regard to a festival or a new moon or a sabbath. These are only a shadow of what is to come; but the substance belongs to Christ. Let no one disqualify you insisting on self-abasement and worship of angels, taking his stand on visions, puffed up without reason by his sensuous mind, and not holding fast to the Head, from whom the whole body, nourished and knit together through its joints and ligaments, grows with a growth that is from God.

If with Christ you died to the elemental spirits of the universe, why do you live as if you still belonged to the world? Why do you submit to regulations, “Do not handle, Do not taste, Do not touch” (referring to things which all perish as they are used), according to human precepts and doctrines? These have indeed an appearance of wisdom in promoting rigor of devotion and self-abasement and severity to the body, but they are of no value in checking the indulgence of the flesh.

If then you have been raised with Christ, seek the things that are above, where Christ is, seated at the right hand of God. Set your minds on things that are above, not on things that are on earth. For you have died,

and your life is hid with Christ in God. When Christ who is our life appears, then you also will appear with him in glory.

Put to death therefore what is earthly in you: fornication, impurity, passion, evil desire, and covetousness, which is idolatry. On account of these the wrath of God is coming. In these you once walked, when you lived in them. But now put them all away: anger, wrath, malice, slander, and foul talk from your mouth. Do not lie to one another, seeing that you have put off the old nature with its practices and have put on the new nature, which is being renewed in knowledge after the image of its creator. Here there cannot be Greek and Jew, circumcised and uncircumcised, barbarian, Scythian, slave, free man, but Christ is all, and in all.

Put on them, as God's chosen ones, holy and beloved, compassion, kindness, lowliness, meekness, and patience, forbearing one another and, if one has a complaint against another, forgiving each other; as the Lord has forgiven you, so you also must forgive. And above all these put on love, which binds everything together in perfect harmony. And let the peace of Christ rule in your hearts, to which indeed you have called in the one body. And be thankful. Let the word of Christ dwell in you richly, teach and admonish one another in all wisdom, and sing psalms and hymns and spiritual songs with thankfulness in your hearts to God. And whatever you do, in word or deed, do everything in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him.

Matthew 22:34-23:39

But when the Pharisees heard that he had silenced the Sadducees, they came together. And one of them, a lawyer, asked him a question, to test him. "Teacher, which is the great commandment in the law?" And he said to him, "You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind. This is the great and first commandment. And a second is like it, You shall love your neighbor as yourself. On these two commandments depend all the law and the prophets."

Now while the Pharisees were gathered together, Jesus asked them a question, saying, "What do you think of the Christ? Whose son is he?" They said to him, "The son of David." He said to them, "How is it then that David, inspired by the Spirit, calls him Lord, saying, 'The Lord said to my Lord, Sit at my right hand, till I put your enemies under your feet'? If David thus calls him Lord, How is he his son?" And no one was able to answer him a word, nor from that day did any one dare to ask him any more questions.

Then said Jesus to the crowds and to his disciples, "The scribes and the Pharisees sit on Moses' seat; so practice and observe whatever they tell

you, but not what they do; for they preach, but do not practice. They bind heavy burdens, hard to bear, and lay them on men's shoulders; but they themselves will not move them with their finger. They do all their deeds to be seen by men; for they make their phylacteries broad and their fringes long, and they love the place of honor at feasts and the best seats in the synagogues, and salutations in the market places, and being called rabbi by men. But you are not to be called rabbi, for you have one teacher, and you are all brethren. And call no man your father on earth, for you have one Father, who is in heaven. Neither be called masters, for you have one master, the Christ. He who is greatest among you shall be your servant; whoever exalts himself will be humbled, and whoever humbles himself will be exalted.

“But woe to you, scribes and Pharisees, Hypocrites! because you shut the kingdom of heaven against men; for you neither enter yourselves, nor allow those who would enter to go in. Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! for you traverse sea and land to make a single proselyte, and when he becomes a proselyte, you make him twice as much a child of hell as yourselves.

“Woe to you, blind guides, who say, ‘If any one swears by the temple, it is nothing; but if any one swears by the gold of the temple, he is bound by his oath.’ You blind fools! For which is greater, the gold or the temple that has made the gold sacred? And you say, ‘If any one swears by the altar, it is nothing; but if any one swears by the gift that is on the altar, he is bound by his oath.’ You blind men! For which is greater, the gift or the altar that makes the gift sacred? So he who swears by the altar, swears by it and by everything on it; and he who swears by the temple, swears by it and by him who dwells in it; and he who swears by heaven, swears by the throne of God and by him who sits upon it.

“Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! for you tithe mint and dill and cumin, and have neglected the weightier matters of the law, justice and mercy and faith; these you ought to have done, without neglecting the others. You blind guides, straining out a gnat and swallowing a camel!

“Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! for you cleanse the outside of the cup and of the plate, but inside they are full of extortion and rapacity. You blind Pharisees! first cleanse the inside of the cup and of the plate, that the outside also may be clean.

“Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! for you are like whitewashed tombs, which outwardly appear beautiful, but within they are full of dead men's bones and all uncleanness. So you also outwardly appear righteous to men, but within you are full of hypocrisy and iniquity.

“Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! for you build the tombs of the prophets and adorn the monuments of the righteous, saying, ‘If we had lived in the days of our fathers, we would not have taken part with them in shedding the blood of the prophets.’ Thus you witness against yourselves, that you are sons of those who murdered the prophets. Fill up, then, the measure of your fathers. You serpents, you brood of vipers, how are you to escape being sentenced to hell? Therefore I send you prophets and wise men and scribes, some of whom you will kill and crucify, and some you will scourge in your synagogues and persecute from town to town, that upon you may come all the righteous blood shed on earth, from the blood of innocent Abel to the blood of Zechariah the son of Barachiah, whom you murdered between the sanctuary and the altar. Truly, I say to you, all this will come upon this generation.

“O Jerusalem, Jerusalem, killing the prophets and stoning those who are sent to you! How often would I have gathered your children together as a hen gathers her brood under her wings, and you would not! Behold, your house is forsaken and desolate. For I tell you, you will not see me again, until you say, ‘Blessed is he who comes in the name of the Lord.’”

SCRIPTURE READINGS FOR THIS WEEK

Monday	Daniel 7:2-27, Corinthians 12:1-7
Tuesday	Corinthians 12:8-27
Wednesday	Exodus 4:24-5:3, Zechariah 9:9-16
Thursday	Ezekiel 37:1-14, Timothy 3:14-16
Friday	Wisdom of Solomon 1:2-11; Proverbs 11:30-12:4; Isaiah 52:7-10; Zechariah 2:10-13 Malachi 3:1-2; Corinthians 6:16-17:1; Luke 1:26-38
Saturday	Wisdom 10:9-20; Thessalonians 4:13-18; John 11:1-24; Proverbs 14:27-35; John 11:55-12:11

FEASTS AND FASTS

March 29 – April 4	Sixth Week of Great Lent. Fast
April 4	Commemoration of the Raising of Lazarus

NAME DAY CELEBRATIONS

Whenever you know a friend or loved one whose Name Day/Feast Day is soon to be celebrated, honor the person by presenting them with a lit candle saying, "*Anoonovut abrees*" or "*Anoonovut dzeranas*" ("May you grow old with your name"). Or you can simply say, "Happy Name Day!"

NAME DAY celebrated this week: *Lazar, Ghazar (March 28)*

ԱՂՕԹՔ ՎԱՍՆ ՀԱՄԱՃԱՐԱԿ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ

Օրհնեալ եւ Դուն, Տէր Յիսուս Քրիստոս, Որդին ապրող Աստուծոյ, Բժիշկը մեր հոգիներուն եւ մարմիններուն: Քու երկնային արքայութենէդ վար իջար ամէն հիւանդութիւն եւ ախտ բուժելու համար: Քու անբաւ ողորմածութեանդ դիմաց կը հալին մեր մեղքերը, խոյս կու տան դէտերը, կը ջնջուին յանցանքները, կը բուժուին տկարութիւնները, կը բժշկուին վերքերը, կը մաքրուին ապականութիւնը, կը վերանայ տխրութիւնը, կը նահանջէ հեծութիւնը, կը փախչի խաւարը, կ'անհետանայ անորոշութեան մէզը, փախուստ կու տայ խաւարը, կը հեռանայ գիշերը, կը տարագրուի տագնապը, կը չքանայ չարիքը եւ կը հալածուի յուսահատութիւնը:

Փորձանքի եւ փորձութեան այս օրերուն, երբ համայն աշխարհը ցնցուած է աղիտալի համաճարակ ախտի մը պատճառով, կ'աղաչենք Քեզի որպէս զի հեղուս մեր վրայ քու բուժիչ շնորհդ, որուն միջոցաւ մենք բժշկուինք մեր հոգիներուն խորերէն, գորանանք եւ մաքրուինք: Որդի Աստուծոյ եւ Որդի Մարդոյ, Դուն մեր փրկութեան համար խաչին վրայ մեռար: Չարչարանքներուդ միջոցաւ ցոյց տուիր մեզի թէ ինչպէս փորձութիւն եւ պատուհաս կրնան մեզ աւելի մօտեցնել Քեզի: Դուն եւ ժայռ եւ ապաւէն, մեր հանգստութիւնը եւ յոյսը, մեր երանութիւնը եւ փրկութիւնը: Դուն քու սիրովդ, հոգացողութեամբդ եւ գթասրտութեամբդ հիւանդներ եւ ախտաւորներ բժշկեցիր:

Այժմ, ով Տէր, կը խնդրենք Քեզմէ որ աշխարհի մէջ ամենուրեք քու զաւակներուդ ցաւը փարատես եւ բժշկես անոնց հիւանդութիւնը, եւ բոլորին շնորհես կատարեալ առողջութիւն եւ ապաւինութիւն քու ամենայաղթ Սուրբ Իսաիդ նշանին տակ: Պարգեւէ մեզի Տէր, խաղաղութիւնդ եւ գորացուր մեր հաւատքը քեզ նկատմամբ, որպէս զի կարողանանք յաղթահարել մեր երկիւղն ու տարակոյսը, երբ մղձաւանջ կը տիրապետէ: Օրհնէ բոլոր այն անձերուն որոնք մեզի ծառայելու համար իրենց կեանքը վտանգի ենթարկած են: Սիրով ողջագուրէ մահացածները եւ խաղաղութիւն պարգեւէ անոնց սիրելիներուն: Ներկայի անորոշ վիճակին մէջ հաւատքով կը կրկնենք Ս. Դաւիթ թագաւորին խօսքը. «Աստուած է մեր ապաւէնն ու գորութիւնը. օգնական է նեղութիւններու դէմ որոնք շատ կը պատահին մեզի: Հետեւաբար պիտի չվախնանք եթէ աշխարհը խռովի. լեռները ծովու սիրտը իյնան. Անոնց ջուրերը գոռացին եւ խռովեցան. անոնց գորութենէն լեռները խռովեցան»:

Վստահ ըլլալով քու անբաւ սիրոյդ եւ գթասրտութեանդ կը փառաւորենք եւ կը գովարանենք քու սուրբ Անունդ ընդ Հօր եւ Հոգւոյդ Սրբոյ. Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

A PRAYER IN THE TIME OF PANDEMIC

Blessed are you, Lord, Jesus Christ, Son of the living God, Physician of our souls and bodies. You came down from your heavenly realm to heal every sickness and infirmity. Before your endless mercy our sins melt away, demons flee, transgressions are erased, infirmities are cur

ed, wounds are healed, corruption is cleansed, sadness recedes, sighs retreat, darkness flees, the fog of the unknown departs, darkness lifts, the night passes, panic is banished, evil is destroyed, and despair is exiled.

We beseech You in these times of trial and tribulation, when the entire world is shaken by the devastating pandemic, to pour out upon us your healing grace so that from the depths of our souls we may be healed, strengthened and purified. You, Son of God and Son of humanity, died on the cross for our salvation. Through your suffering, you showed us how trial and affliction might bring us closer to You. You are our rock and refuge, our comfort and hope, our joy and salvation. You healed people with sickness and affliction through Your loving care and compassion.

Now we ask you, Lord, to dispel the pain and heal the sickness of your children all around the world and to grant to all perfect health and protection under the sign of your all-conquering Holy Cross. Give us your peace and strengthen our faith in you, Lord, so that we can overcome our fears and doubts, when anxiety becomes the order of the day. Bless all those who have put themselves in harm's way in service to us. Hold in your loving embrace those who have perished and grant peace to their loved ones. In the midst of the uncertainty we echo in faith the words of King David, "God is our refuge and strength, an ever-present help in trouble. Therefore, we will not fear, though the earth gives way and the mountains fall into the heart of the sea, though its waters roar and foam and the mountains quake with their surging"

Trusting in Your infinite love and compassion we exalt and praise Your Holy Name with the Father and the Holy Spirit, now and always and unto the ages of ages. Amen.

